

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
 cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
 В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
 Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:—
 UKRAINIAN LABOR NEWS
 cor. Fritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man., Canada.

РАДЯНЬСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ.

Крім назв СРСР, Радянська Україна, Радянська Білорусь і т. п. пишемо ще не раз "Радянська Федерація".
 — Що це таке? Якого це краю назва? — може подумати собі не один робітник.
 Радянська Федерація це спілка об'єднаних радянських республік, країв і комун, що повстали на території колишньої царської Росії. Офіційна назва Радянської Федерації є: Російська Соціалістична Федеративна Соціалістична Республіка (Р.С.Ф.С.Р.). Ся назва є також офіційною назвою самої Соціалістичної Росії, без інших радянських республік.
 Під теперішню пору до Радянської Федерації належать, крім Росії, ще й інші республіки і автономні краї та комуні:

Назва краю	Головне місто
1. Україна	Харків.
2. Білорусь	Мінськ.
3. Абхазія	Кутаїс.
4. Грузія	Тіфліс.
5. Вірменія	Єривань.
6. Азербайджан	Баку.
7. Далеко-Східна Республіка	Чита.
8. Горська Республіка	Владикавказ.
9. Кабара	Нальчик.
10. Аджарія	Батум.
11. Бухара	Бухара.
12. Хіва	Хіва.
13. Туркестан	Ташкент.
14. Киргизська Республіка	Оренбург.
15. Дагестан	Темір-Хан-Шура.
16. Башкірія	Стерлітамак.
17. Татарська Республіка	Казань.
18. Чуваський Край	Чебоксари.
19. Марійський Край	Червонококшайск.
20. Вотський Край	Глазів.
21. Кальмицька Республіка	Астрахань.
22. Комуні Нінція Поволжа	Марієнштадт.
23. Карельська Трудова Комуні	Петрозаводск.
24. Зирянська Республіка	Усть-Сисольск.

Разом, як бачимо, є всі 24 республіки, краї і комун. Додавши ще до них Соціалістичну Росію, заселену переважно Великоросами, а будемо мати цілу Р.С.Ф.С.Р. або Радянську Федерацію.
 Всі виселені в гори республіки, краї і комуні мають повну автономію в національно-культурних справах. Кожа націоналістична має повне право закладати на своїй свої школи, від найнижчих до найвищих, видавати книжки і газети і плакати та розвішати у всіх об'єктах своєї культури. Розходиться це лише о те, аби були потрібні інтелектуальні сили та матеріальні средства. А заборони ніяких нема.
 Маді краї і комуні, як прим. Карельська Трудова Комуні або Комуні Нінція Поволжа, або який там Вотський Край — не можуть мати своїх окремих міністерств і державних апаратів, бо вони дуже малі як простором, так і населенням. Вони лише творять особну комуні чи край як відруба націоналістичні.
 Більші республіки, як Азербайджан, Вірменія, Грузія і інші, мають свої власні міністерства і управляють ся самостійно, за винятком спільних цілей федерації армії, флоту, середніх комунікацій (залізниць) і грошей. Дуже правдоподібно, що Далеко-Східна Республіка управляється ся цілком незалежно від цілої федерації від кожного зглядом і як така входить до Радянської Федерації.
 Зі всіх республік і країв в Радянській Федерації найбільшою є безперечно Україна. Вона і має особний від загально-федеративного державний апарат, від Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету почасти а на дипломатичних представництвах за границю скінчивши. (Прим. посольство У.С.Р. у Варшаві.) Словом, всю внутрішню і заграничну політику Україна веде самостійно.

Однак для зміцнення відбудови зруйнованого краю — Україна заклочила договір з Р.С.Ф.С.Р., на підставі якого військові і економічні комісаріати об'єднують ся для спільної праці. Се об'єднане не є один підчиненням України Росії. Навпаки, ми бачимо, що уповноважені представники Р.С.Ф.С.Р. підчинили ся Всеукр. Ц.В.К. і Раді Народних Комісарів України. Так само Україна має своїх представників у об'єднаних комісаріатах Р.С.Ф.С.Р. "Союзний договір Р.С.Ф.С.Р. і У.С.Р.Р." власне підтверджує повну суверенність і взаємну незалежність як Росії, так і України.

Попрацюймо до кінця сего місяця для "Укр. Роб. Вістей"

Тисячі перекладачів і читачів ворожого преси належать переважно до правничого люду і се вкрай велика група, котрі мають преси, але не призначають для перекладання, а лише записують. Робітник, котрий замість робітничого преси перекладає органи ворожого робітничого класу, повинен мати духове самообізнання, повинен зложити на власних братах, повинен зложити свою працю. Преса є найважливішим средством повнознання. Опануємо сей чинник, а преса стане ся найважливішим средством повнознання. — В. Лібіх.

Товариші Робітничі! Пам'ятайте, що "Укр. Роб. Вісті" є робітничою газетою, яку видають робітники для робітників. Ваша обов'язком є попрацювати так, щоб кожний робітник читав свою робітничу а не ворожу лозу газету. Цей місяць листопад є червоним місяцем збирання нових і відновлення старих передлат для "Укр. Роб. Вістей". Покажіть свою класову свідомість!

Товариші Робітничі! Пам'ятайте свої робітничі преси ширити класову свідомість в рядях пролетаріату. Капіталісти мають в Канаді тисячі своїх газет в різних мовах, котрі їм вірно служать та загромождають робітничі умисли ворожими брехнями. Пролетаріат в своїй похід до повнознання мусить також мати свою пресу, щоб освідомити тих, котрі ще не зрозуміли причини нашої і терпів робітничого класу. Пам'ятайте, товариші, що "Укр. Роб. Вісті" є вашою газетою і ви, а не хто інший, обов'язані її попрацювати. Цей місяць листопад є червоним місяцем збирання фондів для "Укр. Роб. Вістей". Тон попрацюймо той місяць і залучим наші робітничі газети і новинари.

МІЖ БРЕХНЕЮ І ПРИРОВОМ.

Гоголівський Тяпкін позавинив би "фільозофії" петлюрівського Тяпкіна з "Укр. Голосу". Правда, гоголівського Тяпкіна комахи та оси так з права і з ліва не кусали, як се вони кусають петлюрівського Тяпкіна. Він вже і громами на них силе, не гірше від царського генерала Обалдува, а вони проте тнуть.
 Ну, не диво вже, коли комуністичні Оси та Муші не дають Тяпкінові спокою, але чого хоч М. Лозинський? Сего Тяпкіна з "Укр. Голосу" ніяк не може зрозуміти, не зважаючи на те, що належить до породи безхребтовців, як се його охрестив один з патріотичної братії.

Задумав, бачите, петлюрівський Тяпкін доказати "комуністичним дурисвітам", що Петлюра ніколи не продав Галичини польській шляхті, а Лозинський, як Пялиш з конопель: брешеш, каже, бо продав, та цей не раз. Тут же наводить точки контрасту.

Тяпкін від такої несподіванки став як засватаний і не знає що й казати.
 І чого ти лопиш ся в отворені двері? — питає він зі здивованою міною Лозинського. І тут же виводить свою, тяпкінську "фільозофію".

"І один хотів зробити добре і другий хотів зробити добре тільки..."
 В тім то й все лихо, що куди Тяпкін з "Укр. Голосу" не повернеть ся, то всюди йому отешає "тільки" перегородити дорогу. Розпочав був Тяпкін захищати прем'єра Канади Мейна, вичислив йому українське наседення Канади, зібрав делегацію, завіз її до "приличного готелю" і все йшло, як по маслу, але десь чорт надіс "тільки" і петлюрівський Тяпкін вилетів з "приличного готелю" як не пишній, діставши в те місце, в яке бють петлюрівських "дипломатів".

Задумав був Тяпкін показати "комуністичним дурисвітам" "жуківину мати", як і тут дістав в те саме місце, та цей від кого? Від свого брата по оружю, і Тяпкін в розпучі говорить сам до себе:

"І через те нам, лично не замішаним (!?) в суперечку Галичани з Наддніпрянцями, канадійським та американським Українцям незрозуміла і навіть відражаюча є впертість, з якою деякі учасники сеї суперечки старають ся при кожній нагоді розтрити стару рану, погубити прізму між двома галузями українського народу".

Бідний Тяпкін. Він хоруге еше на маю величності, говорить від імені американських і канадійських Українців, та стареєт ся переконати Лозинського, що ні він, Тяпкін, ні Українці, жиючі по сей бік океану, не розуміють впертості Лозинського, який тиче під ніс петлюрівському Тяпкінові точки контрасту, заклоченого між Петлюрою і польською шляхтою в справі продажі Галичини і тим самим погубише прізму між безхребтовцями з "Укр. Голосу" і доларями українських фермерів в Канаді. Що-ж зробіть, пане Тяпкіне? Видно, що не всі навіть із вашого табору належать до породи безхребтовців.

Страшно обурюєт ся редактор "Укр. Голосу" на Галичани. З Наддніпрянцями він еше сяк так погодить ся. Наддніпрянці не тільки не вступають в суперечку з редактором "Укр. Голосу", але час від часу передувають у Варшаві децю з його творів, щоб доказати польській шляхті, що вони мають своїх сторонників і по сей бік океану.

"Правда, і Наддніпрянці раз чубуді були не скомпромітовували редактора "Укр. Голосу" своєю "нетактичністю", коли зазвичай Пясуздському свою чобитину та висловили йому свою радість і вдоволеня з приводу того, "що доля чудесно зберегла" для Польщі "славного нашадка Домбровського і Костюшка" від кулі "не розумної руки ексальтованого фанатика".

Але і тут після розумованя безхребтовця з "Укр. Голосу" винні не Наддніпрянці, що склали сво рабську чобитину Пясуздському після стрілів Федака у Львові, але самі такі Галичани, а саме газета "Вперед", що опублікувала свою чобитину. Після "фільозофії" редактора "Укр. Голосу" такі події треба замовчувати, бо публікуючи їх, тим самим копають ся "прізму між двома галузями українського народу".

Дуже нетактичні Галичани! Компромітують редактора "Укр. Голосу" на кожнім кроці.

У відповідь "Укр. Голосу" на його твердження, що Злуч. Держави не помагали Польщі у війні проти радянських республік, ми навели були в "Укр. Роб. Вістях" з 22. жовтня новинку з "Укр. Голосу", в якій сказано, що "Американський Червоний Хрест" вислав Врангелю всякого матеріалу вартості 2,000,000 доларів і крім того послав тижнево 500,000 тон всяких матеріалів. Коли ми взяли за вірцє Врангеля а не саму Польщу, то під тим розуміли взагалі всяку контрреволюцію, яку започали капіталісти цілого світа, в тім числі і американські, у війні проти радянських республік. Крім того між Врангелем, Петлюрою і Польщею було порозумінє що до спільної акції проти радянських республік.

Але безхребтовець з телячою радістю почав підплекувати, що, мовляв, Муші не доказав, що "Врангель був Поляк". Редактори "Укр. Голосу" конче треба доказів, що "Злуч. Держави" помагали самій Польщі, а не Врангелю. Що-ж робити, треба вдоволити. І так слаухай, безхребтовцю, що писав "Укр. Голос" в літі 1920 р.:
 "Бруксея, 26. серпня. — Соціалістичний орган "Ле Піпа" каже, що він чув, що міністер залізниць і міністер маринарки приїхали до Антверпен і рішили задержати корабель За. Держав "Маршея", що віз амуніцію до Польщі в антверпській порт". ("Укр. Голос" з 1. вересня.)
 "Париж, 11. вересня. — На припрошенє уряду Спол. Держав, адмірал Нютон А. Мк Коллін заявив Врангелюво послоні строни Бернадському, що гейт готові доставити йому амуніцію" (а не медичних матеріалів). ("Укр. Гол." з 15. вересня.)
 "Лондон, 29. вересня. — Бездротна депеша з Москви відноситься сюди, що Польща дістала великі засоби від альянтів дорогою через Гданськ. Донесеє говорить, що Англія вислала 7 пароходів амуніції, 3 тенки і 12 малих кораблів з поживою. Злуч. Держави вислали 6 пароходів охотників. Франція вислала кораблями більше як 10,000 інфантерії і 15 тенюк". ("Укр. Гол." з 6. жовтня.)

Крім того в "Укр. Гол." з 18. серпня 1920 р. є п-редруквана кореспонденція з філадельфійської газети "Прес", в котрій кореспондент той газети, будучи в польській армії, описує утєчу польської армії перед безшевниками. І от той кореспондент, а з ним і "Укр. Голос" говорять між иншим таке:

"Досвіта я бачив відступаючу польську батарею. Се сі самі ветерани, американські армії, які служили у Франції".
 А знова в іншій місци той кореспондент каже:
 "Бачить ся всякого рода вози. Великі американські ягари вози, повози і драбнясті вози".
 Без мене — мене женили, мене в дома не було, — правда, безхребтовцю?
 "Не помагали" Злуч. Держави Польщі в літі 1920 року в її війні проти радянських республік ні. Лишалась буда Польща сиротою... Если хто не вірить, то нехай запитає в редактора "Укр. Голосу". Навіть приповідка каже, що не питай у старого, але у бувалого. А безхребтовець з "Укр. Голосу" гриз вже кість не з одної подітничної помилки, то й не диво, що залерече ині те, про що вчера писав його власний орган.

КАНДИДАТУРА ТОВ. ПЕНЕРА В ПІВНІЧНИМ ВІННІПЕГУ.

Робітники північного Вінніпегу, які становлять найсвідомішу і найбільш революційну часть вінніпегського пролетаріату,

Тов. Янк Пенер кандидат на посаду до домініального парламенту з рамени "Робітничого Союзу" в північній Вінніпегу.

рїату, створили недавно свою політичну організацію п. н. "Робітничий Союз" і рішили взяти участь в сегорічних домініальних виборах. Своім кандидатом на посаду до домініального парламенту вони поставили з рамени "Робітничого Союзу" тов. Я. Пенера, вінніпегського робітника і діяльного члена колишньої Соціал-Демократичної Партії.

"Робітничий Союз", як се він сам заявляє, рішив ся взяти участь в виборах і поставив свого кандидата на посаду лише в цілі поширення революційної пропаганди серед робітництва, а не в якій иншій.

Однак коли-б йому удало ся провести свого кандидата до парламенту, то робітники на тім нічого не втратили-б, а еше скористали б. Бо робітничий посол в парламенті має більше спромоги довідатись про ріжні капіталістичні злодійства, чим пересічний чоловік, який не має доступу там, де посол. Ті злодійства він може як слід нап'ятувати, як також може розказати про них всім робітникам. Також робітничий посол має спромогу протестувати в парламенті і поза ним проти всіх кривд, які зазнає робітничий клас. Він може також наглядно доказати, чим є для робітничого класу парламент і всі інші буржуазні інституції, якими дурять робітників ріжні реформісти.

Крім всего того, тов. Пенер на случай вибору його послом, може принести ще і ту користь робітникам, що маючи забезпечену платню і вільний переїзд на всіх канадійських залізницях, він може їздити по цілій Канаді і устроювати серед робітників віча, давати лекції і взагалі вести освітню, агітаційну і організаційну працю серед робітництва.

Тому обов'язком кожного класово свідомого робітника в північній Вінніпегу є поперти кандидатуру тов. Пенера і зі всіх сил помагати "Робітничому Союзови" в його передвиборчій кампанії, яка заключаєт ся в ширенню революційної пропаганди серед робітництва.

Довідавши ся про кандидатуру тов. Пенера, не один робітник може подумати собі: "А чому то кандидатом в північній Вінніпегу Пенер від "Робітничого Союзу" і Росел від Соціалістичної Партії Канади?"

На перший погляд воно видаєт ся дивним, що в однім виборчім окрузі їде проти себе два робітничі кандидати. Однак коли приглянемо ся до справи ближше, побачимо, що вина тут не "Робітничого Союзу", а Соц. Партії Канади.

"Робітничий Союз" складаєт ся з членства чотирох робітничих організацій в Вінніпегу (Укр. Роб. Дому в місци Рос. Прогрес. Клубу, Соц. Роб. Федерації і Ліги Роб. Молодіж) і як такий має самий право рішати, кого він хоче за свого кандидата підчас виборів, не дивлячись зовсім на те, що на се каже якась инша організація. З осіб-ж він міг би не звертати уваги на те, що

каже Соціалістична Партія Канади, зглядом її місцевий льокаль, позаяк члени того льокалю ніколи не показували своєї носо в північній Вінніпегі і не робили нічого серед робітництва в сій часті міста. Далше, число членів "Робітничого Союзу" є майже десять разів більше, як число членів Соц. Партії в цілій Канаді. (С. П. К. має менше як 250 членів.) Отже хто в дійсності представляє робітників в північній Вінніпегу — Соц. Партія Канади, зглядом її місцевий льокаль в центрі міста з кількадесятьма членами, чи "Робітничий Союз", зложений з чотирох робітничих організацій в північній Вінніпегу?

Далше, Вінніпегський льокаль Соц. Партії Канади ч. 3, котрого членом є Росел, розповсюдне офіційно на публічних мітингах і иншими способами видавану в Англій газету "Socialist Standard", яка в брехливий, брудний і підлий спосіб виступає проти Соціалістичної Росії, Комуністичного Інтернаціоналу та ріжних комуністичних партій. Поширюване такої газети є отвертою контрреволюційною роботою. А принадлежність до організації, що поширює таку газету, є помагане контрреволюційній діяльності. А Росел якраз є членом вінніпегського льокалю С.П.К., який розповсюдне ту контрреволюційну газету.

Що більше. Коли дня 21. вересня поставлено в місцевім льокалю С.П.К. внесенє, щоб з рамени льокалю заперестати продаж "Socialist Standard", то Росел був одним з тих, що голосували проти того внесенє, себто він заявив ся за тим, щоб газету, яка обрїхує і очернює Соціалістичну Росію і Комуністичний Інтернаціонал, дали поширювати серед робітників. Як назвати таке становище Росела, ми лишамо до осуду самих читачів.

А місцева газета "One Big Union Bulletin", яку редагують і контролюють партійні товариші Росела і в якій пише час від часу і сам Росел, ся газета в день четвертої річниці пролетарської революції в Росії не згадала ані одним словом про ту річницю, а за те помістила на першій сторозні під великим наголоском на дві колоні "article" про "тробли" Фетого Арубукла і присвятила сій "пролетарській" справі поверх дві колоніи. Се "також еше один доказ більше "революційности" Росела і Ко., на яку вони претендують.

Та помимо всего више сказаного, "Робітничий Союз" ради робітничої солідарності хотів був порозуміти ся з місцевім відділом С.П.К. в справі кандидатури в північній Вінніпегу і готовий був навіть в разі якогось порозуміння відтїгнути свого кандидата. Тимчасом панове з відділу С.П.К. не були навіть ласкаві відповідати на перший лист "Робітничого Союзу", а у відповідь на другий лист вислали делегацію, в склад котрої входив і Росел, яка прийшла до "Робітничого Союзу" лише на те, щоб заявити, що вона не входить з ним в ніякі компроміси (зглядом переговорів).

Сим показав місцевий відділ Соц. Партії Канади, що йому зовсім не ходить о солідарність робітничого класу як такої, ані о її інтереси, а лише о задоволенє своїх власних амбіцій.
 Після такої невдачної спроби порозуміти ся з С.П.К., "Робітничому Союзови" не лишалось нічого иншого, як лише далше задержати кандидатуру тов. Пенера і вести передвиборчу кампанію.

Ось така є причина, чому в північній Вінніпегу є кандидат "Робітничого Союзу" тов. Пенер, а попри него ще і кандидат Соціалістичної Партії Канади, Росел.

Товариші! Все і всюд старайте ся поширювати свою робітничу часопись "Укр. Робітничі Вісті".

МАНІФЕСТ РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ (ВОРКЕРС ЕЛАНС) МІСТА ВІННІПЕГУ.

Товариші Робітничі! Робітничий Союз міста Вінніпегу, союз класово свідомих і революційних організаций туземної робітничої громад, сїмочим негайно потребє основної зміни вишньої економічної і політичної структури суспільства, в цілі ліквідовати зміненє визиску світового пролетаріату нечисленною класою капіталіста.

Де є корінь сеї експлуатації? Посядне одною класою в суспільстві — капіталістичною класою — всім засобів продукції, природних богатств, фабрик, заводів, залізниць і т. д. є одиноким причиною економічної експлуатації і політичного поневолення робітничих мас. Більша продуктивність робітників зовсім не приносить якої-то не було пільги до їхніх домов, лише се більше збогачує їхніх панів.

Чому ми відлаємо результати нашої праці класі паразитів в суспільстві? Лєтєт ся се тому, що средства потрібні до життя належать до пануючої класи і се посядне є законно санкціоноване і брутально вдержуване всіми силами капіталістичної держави — і парламентом, судом, армією та поліцією.

Модерній імперіалістичній капіталістичній державі ся від свого попередника — національного капіталізму. Могуча рука повного капіталізму протрєваєт ся далеко поза свої національні (краєві) границі і визискує та ділячить собі робітників по цілому світі. В скаженій погоні за новими ринками, інтереси капіталістичній державі сильно зударюють ся, а наслідком того є — війна.

Послідній з тих конфліктів — велика війна — тільки що нездово скінчив ся. Вислідом його є те, що мала група імперіалістичних націй домінує тепер над цілим світом і висадить сея одержано за цілу яму людських жертв. Вислідом же є і я та велика світова руїна, з якої ніколи не можна вийти за теперішньої системи.

Капіталістичне суспільство находит ся тепер в стадії розпаду. Так як і кожда попередня економічна система, основана на класовім поневоленні і експлуатації, так теперішня капіталістична система мала свою зародку старію, відтак сій як повної зрілості, а тепер вона находит ся в стадії свого упадку. Капіталізм мусить уступить, так як упали нещільніть і феодалізм, бо всі ті системи мають в собі той самий зародок смерті — ніколи неможливо до поєднаня класово суперечливості.

Тимчасом нужда робітничого класу зростає з шороз до більшої скорістю. Міліони безробітних в кожній часті цивілізованого світа, котрі терять життя лише мимовольно, яку дає їм капіталістична класна, даремно надають ся повороту нормальних обставин. Нормальні обставини і обставини не можуть вернути назад до капіталістичної системи в тогній її смерті.

Одиноким класою в иннішій суспільстві, яка може вратувати людство від шікавотий руїни, є робітничий клас. Перебравши владу, соціалізація всіх средств продукції, знищенє класового поділу — отсе є історична місія робітничого класу.

Але ся місія не може бути сповнена через капіталістичну державу і її інституції, яких конкретно і пануюче частю є парламент. Ті інституції можуть функціонувати лише в теперішній суспільній структурі і є створені виключно для охорони прав і інтересів пануючої класи.

Тому ми відлаємо всі капіталістичні інституції, які шікавоті безпартійні для будучої держави робітничого класу і, послідовно своїх представників до парламенту, ми завяємо, що тількию задачею там буде безпартійне відкинуванє і об'яжуванє класового характеру той інституції.

Останню побуду робітничого класу, повнаєт ся пануючої капіталістичної держави, може бути освідена лише тоді, коли робітники об'єднують ся в колі сильної політичної, революційної партії в цілі владу неустойливої і безпартійної боротьби проти капіталістичної держави, а також рішучої боротьби з нутра і ззовні всіх робітничих організацій проти таких зрадливих робітничих лібералів, як ті, котрі бач відвільності за те, що Потрійний Союз (в Англії) не пішов на поміч британським майнерам в сумної пам'яті "чорну п'ятницю".

Свідомі сеї боротьби і всіх трудових залученнях з ную, ми виступаємо підчас теперішніх домініальних виборів і визнаємо Вас поприрати Дж. Пенера, кандидата Робітничого Союзу, котрий придержує ся више зазначених прінципів.

Ще раз, товариші робітничі, до нашої мети!
 Все власть робітникам!
 Вінніпегський Робітничий Союз.

Сумна статистика.

Міжнародне Бюро Праці оглошує статистику воєнних інвалідів, яка дає нам сумний образ злочинів війни. Воєнних інвалідів є близько 6,000,000. З того припадає на Францію 1,500,000, на Німеччину 1,400,000, на Англію 1,200,000, на Італію 570,000, на Польщу 320,000. Злучені Держави Північної Америки мають 246,000 інвалідів. Чехословакчина 176,000, Австрія 164,000, стількиж Сербія, а Канада і Румунія близько 85,000, а найменше Бельгія 40,000.